

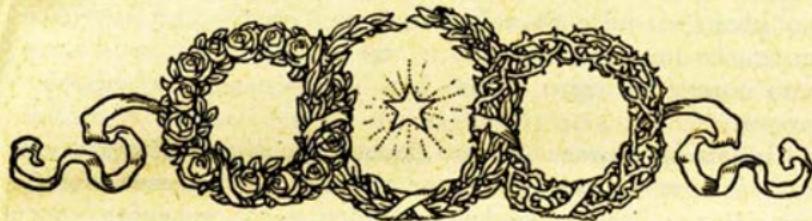

народна цъллина

Година V.

Ноемврий, 1929. г.

Кн. 2.

Барутчийски

Христо Г. Дановъ

(По случай 100-годишнината от рождението му¹).

Историята на нашето възраждане е отбелязала съ свѣтли букви имената на всички дейци, които въ разни времена сѫ бу-дѣли народния духъ и сѫ го водѣли въ борба за духовна и по-литическа свобода. Това сѫ, оть една страна, неуморимите духовни просвѣтители на българския народъ, които се низжатъ на дълга върволица — Отецъ Паисий, Софроний, Венелинъ, Априловъ, Неофитъ Бозвели, Неофитъ Рилски, Иларионъ Макариополски, Брата Миладинови, Славейковъ и др., а оть друга — смѣлите борци за политическа свобода — Раковски, Караджата, Хаджи Димитръ, Л. Каравеловъ, Левски, Ботьовъ, Бенковски и много други тѣхни съподвижници. Но редомъ съ тѣхъ нашата история не ще забрави да отбележи въ своите страници и толкова други труженици, които тихо, търпеливо и съ примѣрно по-стоянство сѫ работили въ попрището на народната пробуда и просвѣта, било като скромни народни учители, било като безкористни книгоиздатели.